

Webmasters beretning ved Generalforsamlingen 29. marts 2017

Lige fra starten i 2004 har idéen med Vejen Miniby projektet været at bygge modeller - i størrelserne 1:100 og 1:10 - af huse i Vejen By og samtidig med fortælle historien om de mennesker, der boede i de huse og virkede i den by.

Med ændringerne af vedtægterne for vores forening præciseres det, at historiefortællingen, som den udvikles og vedligeholdes på Vejen Miniby-hjemmesiden, er en integreret del af formålet med vores projekt.

Og det er også den historiefortælling, der gives mundtligt ved rundvisninger, når der er gæster i Minibyen, ved foredrag og når vi ellers møder nogen, der er interesserede.

I dag er begrebet *storytelling* noget man hører mere og mere om. I forretningslivet er det noget man finder meget interessant. For man vil ikke blot sælge en vare, nej, det skal være noget mere end det, der skal være en historie knyttet til, så kunden føler, at han bliver en del af en fortælling.

Det kunne folkene bag Alfa Margarine i sin tid nu også. De var faktisk rigtig gode til det. De udgav bl.a. en sangbog med 178 fædrelandssange!

Karen Blixen kaldte sig selv en *storyteller*. En fortællerske. Og selvom det var inspireret af mennesker og miljøer, hun havde stiftet bekendtskab med, så var det jo først og fremmest digtekunst. Vore fortællinger er knyttet til helt bestemte steder og tider, men også i mange tilfælde særdeles dramatiske. Fornylig har kontakt til nogle mennesker med kendskab til begivenheder i 1945 i Askov og Ladelund resulteret i nogle beretninger, der overgår fantasien. Skete der virkelig sådanne ting engang? Ja det gjorde der. Vi har talt med mennesker, der var til stede - og fået deres beretninger.

Vores historiefortælling stykkes sammen af mange detaljer: Det være sig fotografier, som dem en flittig amatørfotograf fra Bryggergade engang tog af huse og begivenheder. Gamle postkort er også særdeles nyttige for en lokalhistoriker. Notitser og annoncer i gamle aviser kan dokumentere, hvor butikker lå og hvad de solgte og til hvilke priser. Og Hans W.P. skaffer billeddokumentation til vores billedarkiv mange og meget forskellige steder fra. Og det kan godt give sved på panden, at tænke på, hvad der ellers ligger i kommodeskufferne hjemme hos Louis T. Og så er der jo i vor kreds adskillige med stort lokalkendskab. Man skal blot spørge.

Men den helt vigtige opgave for hjemmesiden er at fortælle om det konkrete. Og det meget konkrete begynder med et grundstykke, og så noget gult fyldsand (og det skal være bakkesand fra en grusgrav inde i landet), så stabilt grus og et fundament. Og i den forbindelse er der noget, der hedder et sjettedelspunkt (det er noget med tryk og træk). Så kommer der mure, gavle, lægter og spær, karnapper osv. osv. Og blåler giver gule mursten. Og en dag ude hos Tage på teglværket så man en lille æske med noget i, der hedder "Orton Cones" - og den kom helt ovre fra Ohio i USA. Ja, dér boede engang en mand, der hed Orton - og han fandt ud af at verden - og Tage - kunne få brug for nogle pyrometriske kegler!

Og alle disse detaljer, alle disse processer er nødvendige, når man beskæftiger sig med byggeri. Og den historie skal da fortælles. Det gør dagbøgerne - mere eller mindre detaljeret. Og mon ikke andre minibyrs byggere kigger med.

Men vi viser også på hjemmesiden, når gamle huse i størrelsen 1:1 bliver brudt ned og nye bygget op. F. eks. - som det sker i disse dage - på Maltvej 6 i Askov og ved den gamle byskole i Fr. d. 7's Gade.

Den historie, vi har at fortælle, synes vi må være interessant for en masse mennesker - i alle aldre.

Og i disse år sker der jo en udflytning af statslige arbejdspladser fra hovedstadsområdet. Mange af dem, der skal flytte til andre steder - bl.a. her til Vejen - er nok ikke så lidt betænkelige ved det. Vil det være interessant nok at bo i det nye miljø? Til dem kan vi - i al beskedenhed - gøre opmærksom på vores aktiviteter. Kom og besøg os, tal med os eller kig på vores hjemmeside. Den kan - med mange både interne og eksterne links - bruges som en vejviser til stedet, som det er i dag og som det var engang. Og de vil hurtigt forstå, at der er et sted i Sydjylland, der ikke er intetsigende, kulturløst eller uden historie.

Forleden var der forresten koncert i Askov Højskoles festsal - med fri entré. Det var Forårsfilharmonikerne - 90 musikere - der opførte Brahms 2. Symfoni. Og i sommerens løb kan man få flere store musikalske oplevelser på højskolen i den festsal, der i marts 1945 var omdannet til et lazaret, hvor så megen tragedie udspillede sig. Og den meget dramatiske historie - og mange andre - kan læses på vores hjemmeside. Der er der *Storytelling* - om mennesker - om kultur - om håndværk - om arkitektur - om et samfunds udvikling - om historiens gang - et sted i Jylland.

H.-Aa. Gade